

— Вземи тоя ракъ. Той върви назадъ, значи, пжтътъ му е задъ него.

Занесълъ Дрѣмчо рака и го сложилъ предъ царя. Ракътъ веднага закрачилъ назадъ, а царътъ се усмихналъ доволенъ.

— Утре ще ми кажешъ, — рекълъ той, — кой е най-ранобудниятъ на свѣта. Ако ми кажешъ и това, бжди сигуренъ, че ще ми станешъ зеть.

Върналъ се Дрѣмчо при пѣтлето и пакъ мълчи.

— Е, какво има? — попитало го.

Разказалъ Дрѣмчо всичко пакъ. Засмѣло се пѣтлето, но не казало нищо. Чакъ сутринята рекло:

— Днесъ ще идемъ двама въ града, ще купишъ една кошница, ще ме сложишъ вътре и ще ме занесешъ въ палата. Азъ ще кажа на царя, каквото трѣбва.

Както казало пѣтлето, така направилъ Дрѣмчо. Влѣзълъ съ кошницата въ палата и право предъ царския тронъ се изправилъ.

— Е, момче, кажи сега, кой е най-ранобудниятъ на свѣта?

Още не издумалъ царътъ, пѣтлето изплѣскало съ криле, изхвъркнало изъ кошницата, кацнало на колѣното на царя и се провикнало:

— Кукуригу-у у! Азъ съмъ най-ранобудното пѣтле на свѣта!

Царскитѣ хора се смаяли отъ това, което видѣли и чули, а царътъ се зарадвалъ много, за-

смѣлъ се и казалъ на Дрѣмча:

— Виждамъ, че си мъдро момче. Такъвъ човѣкъ искамъ за съпругъ на дъщеря си.

Далъ той знакъ, отворила се задъ престола голѣмата врата и царската дъщеря, отъ хубава по-хубава, влѣзла. Тя се усмихвала и грѣла като слънце.

Забили изведнажъ барабани засвирила музика и още сжция часъ започнала голѣма царска сватба.

Така Дрѣмчо станалъ царски зеть.

И. Василевъ

Тая книжка закѣснѣ заради многоцвѣтната корица.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ

Стопанинъ-издателъ: Ал. Спасовъ, ул. „Бачо Киро“ 10. Телеф. 39-22